

ХРИСТО ПОЩАКОВ

НАКАЗАНИЕ ЗА ЛАКОМСТВО

chitanka.info

Никой в града не можеше да изяде повече шницели от Херман Кнопке и той се гордееше с това. Стомахът му имаше невероятни способности, струваше му се, че и камъни да погълне, пак ще се справи с тях. Но Херман не обичаше камъни, а месо. Всякакво — от дивеч, домашни животни, птици и мекотели. Във вид на колбаси и пържоли, печено и варено, задушено и пържено. Беше ужасен човеоугодник, а мисълта за вегетарианство му бе напълно чужда. Дори в сънищата си се сражаваше с печени прасенца, фазани с кестени, еленски филета и задушени зайци. И именно сънищата донесоха най-голямата беда в живота му.

Една нощ Херман сънува, че яде някакво непознато животно със златисто месо, което се топеше в устата. Не знаеше, че то е любимото животно за съзерцание на представителите на свръхцивилизация, завладяла половината Галактика, и се намира на специално предназначена за него планета-резерват. Не знаеше също, че без да иска, е установил телепатичен контакт с представител на тази свръхцивилизация и в същия миг неговите енергетични субстанции се издуват от негодуване.

Псих 804 бе потресен от излъчваните мисли на неизвестния низш разум, но бе в състояние да си представи, че все пак разумно същество е способно на такова разхищение на плът от сродни биологични видове, а изяждането на животно за съзерцание, макар и мислено, му се струваше равно на престъпление. Псих 804 реши или да превъзпита представителя на низшата цивилизация, или да го накаже. Той осъществи нулева транспортировка по канала на течащата отвратителна мисъл и се озова над главата на спящия Херман.

В този момент в съня на Херман се вмъкнаха неприятни елементи. Висок човек с блестящи дрехи му взе месото, което ядеше, и постави на масата тава с печено зеле. „Да се яде месо е недостойно! — изрече непознатият с гръмогласен глас. — Едно разумно същество не трябва да го консумира, защото ще бъде наказано! То не трябва да се докосва до плътта на животни, предназначени за съзерцание!“

„Върни ми месото, гад проклета!“ — изрева Херман насън и запокити тавата със зелето към човека с блестящите дрехи.

„Нищо не може да се направи — помисли със съжаление Псих 804. — Ще трябва да бъде наказан. Ще трансформирам структурите му и ще го преместя, където трябва.“

Кълбообразната му енергетична субстанция обгърна тялото на Херман, създаде нов нулев тунел в пространството и го захвърли на димяща от лава планета.

Херман се събуди на брега на езеро от разтопено олово. Поради липсата на кислород в местната атмосфера, повърхността на езерото бе огледална. Той се вгледа в отражението си и едва не припадна от страх. Беше се превърнал в страшно чудовище, съставено от множество нокти, уста и зъби. Измъчваше го страхотна болка, която се разхождаше по празните му вътрешности.

Трансформираният Херман нададе страшен рев, готов да разкъса и изяде всичко, съставено от плът и кръв. Но планетата бе лишена от живот, предстоеше му бавно да умира от глад.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.